

Zamach majowy, czyli początek końca demokracji w Polsce

12 maja 2022

12 maja 1926 roku, 96 lata temu Józef Piłsudski rozpoczął zamachem majowym proces likwidacji w Polsce demokracji, wolności politycznych, parlamentaryzmu, realnej siły polskiej armii i wolnego rynku. Sanacyjny pucz, entuzjastycznie przyjęty przez komunistów, niewątpliwie zdemoralizował nasz naród tresowany przez sanację w posłuszeństwie wobec szkodliwej władzy, czym przygotował mentalnie Polaków na komunistyczną okupację.

Zamach majowy osłabił Polskę, tak bardzo, że nasza ojczyzna zapłaciła za niego utratą niepodległości we wrześniu 1939, okupacją niemiecką i rosyjską, utratą Kresów, eksterminacją milionów Polaków, pół wiekiem komunistycznej okupacji oraz zniszczeniem polskiej gospodarki w czasach PRL.

Piłsudski gardził Polakami

Józef Piłsudski zawsze nie lubił Polaków. Swój brak sympatii do narodu polskiego pogłębił w grudniu 1922, kiedy został zamordowany wybrany na prezydenta Polski (głosami antypolskich mniejszości narodowych i lewicy niemający związków z Polską) mason Gabriel Narutowicz. Najbardziej w Polakach Piłsudskiego drażniło to, że popierali oni prawicową Narodową Demokrację, a nie samego Józefa Piłsudskiego mającego ekstremistyczne lewicowe korzenie.

W latach dwudziestych popierany przez większość Polaków prawicowy rząd II RP, mający demokratyczny mandat do rządzenia (odmiennie od Piłsudskiego i jego klikki, która nie miała poparcia Polaków), znalazł się na celowniku zainfekowanych

lewicowymi zabobonami twórców popkultury, którzy z nienawiści do endecji zaczęli kreować kult Piłsudskiego.

Od 1925 roku (podczas gdy w całej Europie trwał rozwój) w Polsce trwał kryzys. Kryzys spowodowały bariery celne wprowadzone przez Niemcy na polskie towary. Od początku 1926 roku trwały w II RP spowodowane kryzysem zamieszki, strajki i demonstracje. Pomimo kryzysu gospodarczego młoda polska demokracja świetnie funkcjonowała.

Wspólny zamach Piłsudskiego i masonerii

Piłsudski będący na politycznej emeryturze od 1922 roku widział w kryzysie swoją nadzieję na powrót do władzy. Pracę nad obaleniem demokracji przygotowywał już od 1922 roku. Od 1922 funkcjonowały dwie wzajemnie się przenikające konspiracje mające na celu obalenie demokracji i pluralizmu w celu odsunięcia prawicy od władzy. Jedną konspiracją była konspiracja piłsudczyków, drugą konspiracją masonerii. Inicjatorami współpracy masonerii z sanacją byli masoni (w 1926 policja rozpoczęła inwigilacje masonerii, podejrzewając ją słusznie o organizowanie przewrotu – niestety prezydent Wojciechowski nie wierzył, że Piłsudski targnie się na instytucje niepodległej Polski).

Wprowadzenie dyktatury i odebranie możliwości Polakom decydowania o losie Polski było jedyną możliwością sanacji na przejęcie władzy (nieustannie kurczące się poparcie dla sanacji było zbyt małe, by dać zwycięstwo w demokratycznych wyborach). Piłsudczycy podgrzewali atmosferę protestów, czynnie angażując się w protesty robotnicze i szerząc propagandę w armii (sanacja obiecywała wojskowym podwyższenie pensji). Piłsudskiemu sprzyjało zafascynowanie części Polaków i Europy antydemokratycznymi rozwiązaniami faszystowskimi. ZSRR wiązała ogromne nadzieje z zapowiadającą się w Polsce wojną domową.

Zamach poprzedziła ofensywa medialna sanacji. 12 maja 1926 roku sympatycy Piłsudskiego obalili prawicowy rząd, pochodzący z demokratycznych wyborów. Zamach poparła Polska Partia Socjalistyczna, organizując strajk generalny i blokując kolej. Po dwóch dniach, by nie dopuścić do wojny domowej prezydent Wojciechowski i premier Witos złożyli swoje urzędy.

W walkach zginęło 379 osób (25 oficerów, 190 żołnierzy i 164 cywilów), rannych zostało 66 oficerów, 549 żołnierzy i 478 cywilów. Piłsudczycy wykorzystali zamach do wymordowania swoich przeciwników politycznych (w tym generała Zagórskiego mającego wiedzę o agenturalnej przeszłości Piłsudskiego).

Zamach Piłsudskiego poparła Komunistyczna Partia Polski

Nowy niedemokratyczny rząd był nieformalnie podporządkowany Piłsudskiemu (formalnie był on tylko szefem Ministerstwa Spraw Wojskowych i Głównym Inspektorem Sił Zbrojnych). W pierwszych dniach rewolty Piłsudskiego poparła Komunistyczna Partia Polski (z czasem swoje poparcie uznała za błąd), PPS, i dwie lewicowe organizacje ludowe – PSL Wyzwolenie i Stronnictwo Chłopskie – wszystkie zdecydowanie antyklerykalne.

Owoce zamachu Piłsudskiego był proces likwidacji demokracji i parlamentaryzmu w Polsce, odebranie Polakom suwerennego prawa decydowania o losach, wyuczenie Polaków do posłuszeństwa despotycznej dyktaturze, co skrzętnie po II wojnie światowej wykorzystywali komuniści.

Dzięki niedawno odtajnionym radzieckim dokumentom z archiwów rosyjskich wiemy, że radziecka agentura w II RP działająca jako Komunistyczna Partia Polski w marcu 1926 (czyli jeszcze przed zamachem) donosiła do Moskwy, że Piłsudski zabiegał o życzliwą neutralność KPP podczas zamachu. Piłsudczycy mieli zadeklarować komunistom, że są zainteresowani po przejęciu władzy współpracą z ZSRR. Zdaniem KPP sanacja nienawidziła

prawicowych i katolickich endeków oraz gardziła PPS.

KPP informowała Moskwę, że Piłsudski nie miał żadnego programu, cieszył się sympatią części Polaków, a celem komunistów powinno być to, by Piłsudski przejął komunistyczny program. Radziecki wywiad OGPU raportował radzieckim władzom w 1926 roku, że piłsudczycy skutecznie zinfiltrowali armię polską, tworząc w niej antyrządowa konspiracje, podczas gdy prawica, szanując instytucje niepodległego państwa polskiego, nie tworzyła w armii swojej konspiracji. Prawica mogła się cieszyć w II RP poparciem harcerzy, studentów i licealistów.

Więcej informacji o zamachu majowym można znaleźć w wydanej przez IPN pracy pod redakcją Bogdana Musiała i Jana Szumskiego „Przewrót majowy 1926 roku w oczach Kremla”. Historycy niekryjący swej sympatii dla Piłsudskiego przybliżyli w niej czytelnikom historię konfliktu Polski z Sowiecami i przebieg zamachu majowego.

Autorstwo: Jan Bodakowski

Źródło: MediaNarodowe.com